

งานประชุมวิชาการระดับชาติด้านบริหารธุรกิจ ครั้งที่ 8

วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2564

BUSINESS

CONFERENCE 2021

The 8th
Business transition to the new normal

สารบัญ		หน้า
87.	รูปแบบกลยุทธ์ของผู้ประกอบการขายส่งขนมหวานในช่วงการแพร่ระบาดโรคโควิด-19 กรณีศึกษาร้าน ลูกอเนกขนมหวานเมืองเพชร อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี <i>:ภัณฑิรา มาบรรดิษฐ์ ธัญจิรา มุลเทศ ชญานิศ ขอบดี วรรณญา ไทรจำปา เสาวภา สังวาลวงษ์ และ พิทักษ์ ศิริวงศ์</i>	1253
88.	วัฒนธรรมการสัก การให้ความหมาย ประสบการณ์และแรงจูงใจในการสักของนักศึกษามหาวิทยาลัย ศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี <i>:นราทร คงคนตรี นราธิป สิทธิพรรัตนมณี ณัฐพล ลาภวรชัย ปวเรศ ชูไพร พชร นุ่มดี และ พิทักษ์ ศิริวงศ์</i>	1267
89.	ศักยภาพในการพัฒนาทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในภาคเหนือ <i>:พิมพ์ภัส พงศกรรังศิลป์ ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ และ วศิน ปัญญาจรตระกูล</i>	1281
90.	ศักยภาพการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวคุณค่าสูงพื้นที่จังหวัดกระบี่สู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก ในสภาวะวิกฤตการณ์โรคโควิด-19 <i>:วาสุกา เอมเอก ณัฐปรัชญา นันทวิไลธิ์ พิมพ์ภัส พงศกรรังศิลป์ และ ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์</i>	1296
91.	ศึกษาความเป็นไปได้การจัดตั้งวิสาหกิจชุมชน ต.ไม้ผาด อ.สิเกา จ.ตรัง <i>:ศุภพิชญณ์ บุญเกื้อ และ กรรณิกา บัวทองเรือง</i>	1310
92.	สภาพการแข่งขันทางการตลาดผงปรุงรสสำเร็จรูปที่ส่งผลต่อพฤติกรรมซื้อ ผงปรุงรสสำเร็จรูปของ ผู้บริโภคเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดเชียงใหม่ <i>:อรไท เขียวขุ่ม และ ริญญากัณฑ์ เขจรนันทน์</i>	1324
93.	ส่วนประสมทางตลาดที่มีอิทธิพลต่อความน่าเชื่อถือผู้ประกอบการบริษัทขนส่งพัสดุ ในจังหวัดเชียงใหม่ <i>:วิระพันธ์ อะนันชัยธวัช</i>	1336
94.	องค์ประกอบทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเทศ ภายใต้เขตเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดสงขลา <i>:อันธิกา ทิพย์จำนงค์ และวัลลภา พัฒนา</i>	1350
95.	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าแฟชั่นผู้หญิง ของกลุ่มคนเจนเนอเรชั่นวาย ผ่านแอปพลิเคชันอินสตาแกรม ในประเทศไทย <i>:นิรากร คาจันท์ นทีทิพย์ สรรพตานนท์ อุกฤษณ์ มารังค์ และ กัญญพัทธ์วี กล่อมธงเจริญ</i>	1368
96.	ศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้บริการโรงรับจำนำเอกชนกรณีศึกษาร้านวราภรณ์ ในเขต อำเภอมือง จังหวัดแพร่ <i>:วิชชุดา ตรีอินทอง ศิริกุล ตูลาสสมบัติ จิรายุ หาญตระกูล และ ธิติรัตน์ ชลประเสริฐสุข</i>	1385
97.	การตัดสินใจซื้อรถจักรยานยนต์ สอนต้า ขนาด 110 – 150 ซีซี ผ่านผู้ประกอบการอิสระ จังหวัดเชียงใหม่ <i>:สุพจน์ ผงจิตยางกูร ภัทริกา มณีพันธ์ ภูษณิศ เทชเถกิง และ ปรีดา ศรีนฤวรรณ</i>	1397
98.	การตัดสินใจใช้บริการ Food Delivery ของผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่ <i>:พีระนัฐ ไล่วันทา ภัทริกา มณีพันธ์ ภูษณิศ เทชเถกิง และ ปรีดา ศรีนฤวรรณ</i>	1408

วัฒนธรรมการรัก การให้ความหมาย ประสบการณ์และแรงจูงใจในการรักของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

นราทร คงดนตรี^{1*} นราธิป สิทธิพรรัตนมณี² ณัฐพล ลาภวรชัย³ ปวเรศ ชูไพร⁴ พชร นุ่มดี⁵ พิทักษ์ ศิริวงศ์⁶

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาถึงวัฒนธรรมการรัก การให้ความหมาย ประสบการณ์และแรงจูงใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร เพชรบุรีโดยเป็นนักศึกษาที่มีรอยสักบนร่างกายจำนวน 10 คนผลการวิจัยพบว่าหนึ่งด้านความหมายในการสื่อสารผ่านรอยสักการจัดแสดงออกถึงตัวตนวัฒนธรรมและกลุ่มในสังคมโดยวัยรุ่นไทยคนนี้อาจสักรอยสักที่มีความหมายมากกว่าหนึ่งความหมายเช่นความเป็นตนเองการเตือนใจตนเองความชอบของตนเองความทรงจำการให้รางวัลกับตนเองการให้กำลังใจตนเองและแสดงถึงความรักโดยการให้ความหมายของรอยสักจะแตกต่างกันไปตามความชอบลักษณะการดำเนินชีวิตและประสบการณ์ต่างๆที่ผ่านมาของตนเอง 2. สำหรับด้านปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรม การสักวัยรุ่นตัดสินใจเพราะความชอบในเรื่องรอยสักและตัดสินใจสักเพราะมีผู้ที่มีผลต่างๆเช่นครอบครัวเพื่อนนักร้องโดยเลื่อนตำแหน่งจากการชักจูงจากผ้าของลายสักพื้นที่ที่เหมาะสมกับ LINE นั้นนั้นความต้องการเปิดเผยการปกปิดรอยสักของตนเองและการไม่สนใจมุมมองต่อสังคมของผู้ที่มีรอยสักนั้นเป็นเพียงการไม่สนใจบุคคลในสังคมภายนอกเท่านั้นซึ่งบุคคลที่มีอิทธิพลต่อผู้ที่มีรอยสักเช่นพ่อแม่ผู้ใหญ่หรือที่ทำงานยังเป็นสาเหตุที่ทำให้ต้องปกปิดรอยสักและไม่สามารถเปิดเผยตัวตนของตนเองออกมาได้ทั้งหมด

คำสำคัญ : วัฒนธรรม แรงจูงใจ รอยสัก

^{1*,2,3,4,5} นักศึกษา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร,หมายเลขโทรศัพท์ 0626063339,E-mail: Khongdontree_n@silpakorn.edu

⁶ รองศาสตราจารย์ ดร. , สาขาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร หมายเลขโทรศัพท์: 089-074-7074,

E-mail: phitak@ms.su.ac.th

Culture, Motivation, Experience, Tattoo of Student Silpakorn University Phetchaburi IT Campus.

Mr.Narathon Khongdontree^{1*} Mr.Narathip Sittipornrattanamanee ²

Mr.Nuttapon Labvorachai³ Mr.Pavared Chupai⁴ Mr.Pachara Numdee⁵

Mr.Phidak Siriwong⁶

Abstract

This research aims to 1. To study the culture of tattooing. Imparting Experience and motivation of Silpakorn University students Phetchaburi by 10 students with tattoos on the body. The results showed that one aspect of tattoo communication, self-expression, culture and group in society. One Thai teenager may have tattooed. More than one meaning, such as self, self-reminders, self-preferences, memories, self-reward, self-encouragement, and love by giving tattoo meanings will vary according to preferences.

2. For the factors that affect the behavior of tattooing, teenagers decide because of their preferences in tattoos and decide to wash because there are people who have results such as family, friends, singers by postponing. Positioning from the washing of the tattoo's fabric, the area suitable for LINE, the need to reveal their own tattoo concealment and the disregard of the social views of the tattooed person is merely a disregard for the outside society. Influencing people with tattoos, such as parents, adults or workplaces, are also the reason why their tattoos have to be concealed and their identity completely invisible.

Keywords: Motivation Culture Tattoo

^{1*, 2, 3, 4, 5} Management Science Students Silpakorn University, 0626063339, E-mail: Khongdontree_n@silpakorn.edu

⁶ Associate Professor Dr. Mr.Phidak Siriwong Marketing Department, Faculty of Management Science Silpakorn University, 089-074-7074, E-mail: phidak@ms.su.ac.th

บทนำ

หากกล่าวถึง”รอยสัก”คนทั่วไปก็อาจจะนึกถึงรูปภาพ ลวดลาย ตัวหนังสือ อักษรหรือตัวเลขในรูปแบบต่างๆ รวมไปถึงรูปลักษณ์ความหลากหลายที่แตกต่างกันตามความต้องการของผู้สักซึ่งหากพิจารณาแล้ว จะพบว่า ในลวดลายรอยสักนั้น มีความพิเศษอยู่เต็มไปหมด ไม่ว่าจะเป็นความหมาย แรงจูงใจ วัฒนธรรมประเพณี ประสพการณ์ต่างๆ ที่ทำให้เกิดลวดลายรอยสักนั้นได้

การสักรูปรอยสักบนผิวหนังเป็นวัฒนธรรมของมนุษย์ที่มีมาตั้งแต่โบราณกาล ยุคก่อนมนุษย์ใช้สีทาตัวเป็นสัญลักษณ์ภายในกลุ่มและป้องกันภัยจากสัตว์ร้าย ด้วยการใช้สีต่างๆทางธรรมชาติก่อนที่จะสร้างเครื่องมือในการสักและวิวัฒนาการจนกลายเป็นวัฒนธรรมการสัก ในการสักนั้นทุกสังคมวัฒนธรรมเกือบทั่วโลกต่างมีรอยสักตามจุดประสงค์ที่แตกต่างกันออกไป

ในยุคประวัติศาสตร์กรีกโบราณได้มีการบันทึกเกี่ยวกับการสักเอาไว้ นั่นคือการสักที่ศรีษะ จุดประสงค์เพื่อไปสืบความลับของดินแดนฝ่ายข้าศึกเพราะการสักที่ศรีษะเป็นการอำพรางข่าวสารไม่ให้ข้าศึกล่วงรู้ ซึ่งมีความสัมพันธ์ในยุคของอาณาจักรที่มีการรบเพื่อแย่งชิงอำนาจกัน นอกจากนี้ในทวีปยุโรปก็มีการสักจากการที่คณะเดินเรือชาวยุโรปได้พบเห็นการสักลวดลายของชาวพื้นเมืองชาวอินเดียนแดง และเกิดความประทับใจในกับรอยสักดังกล่าวจึงนำชิ้นตอนการสังนั้นเดินทางกลับมามันเมืองของตนในยุโรป และทำให้การสักนั้นเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมอย่างมาก ในส่วนทวีปแอฟริกา ก็พบว่ามีการสักโดยการกรีดผิวหนังให้เป็นรอยเพื่อให้เกิดความสวยงามซึ่งเป็นวัฒนธรรมของชนเผ่าเช่นเดียวกัน กับสังคมหมู่เกาะโพลินีเซียนชาวเมารีกีเป็นที่รู้จักการสักโดยเฉพาะการสักที่บริเวณใบหน้าแสดงความน่าเกรงขามและสถานะทางสังคม (นันท์ชญา มหาจันทร์ 2542 : 31)

ในส่วนทวีปเอเชียการสักเป็นส่วนหนึ่งกับวัฒนธรรมพื้นเมือง ประเทศญี่ปุ่นก็เป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีวัฒนธรรมการสักที่งดงาม คนที่สักส่วนใหญ่จะเป็นนักพนันหรือองค์กรอาชญากรที่เรียกว่า ยากูซ่า นั่นเองอย่างไรก็ตามในส่วนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ต่างๆพบว่าการสักแทบทั้งสิ้นไม่ว่าจะเป็นพม่า เวียดนามฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย มอญเขมร บางประเทศ การสักถือเป็นงานเทศกาลเลยทีเดียวนอกจากนี้ยังมีกลุ่มชาติพันธุ์อีกมากมาย ที่มีวัฒนธรรมการสักด้วยเช่น คะฉิ่นในประเทศพม่ากลุ่มชาติพันธุ์ลาวที่อยู่ประเทศลาวและพรมแดนแถบเพื่อนบ้าน

สำหรับประเทศไทยการค้นคว้าหาหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องการสักนั้นเป็นไปได้ยาก เนื่องจากไม่มีหลักฐานที่เป็นลายลักษณ์อักษรแสดงให้เห็นถึงเรื่องการสักได้อย่างชัดเจน และการสันนิษฐานการสักเกิดขึ้นมาสมัยสุโขทัย โดยนิยมสักในกลุ่มของคนไทยภาคเหนือและภาคอีสานซึ่งได้รับมาจากไทใหญ่ซึ่งได้รับอิทธิพล มาจากตัวคัมภีร์และตัวอักษรจากพม่า ในส่วนภาคกลางนะสมัยสุโขทัยไม่นิยมสักกันเท่าใดนักเนื่องจากผิดธรรมเนียมจะเป็นช่วงกรุงศรีอยุธยา (เทพย์ สาริกบุตร 2522:8) การสักจึงเริ่มมีมากขึ้นแต่เป็นการสักเพื่อประจักษ์กรรม กอง และสักเพื่อประจานแก่บุคคลที่กระทำความผิดตามกฎหมายตราสามดวง จนในช่วงรัตนโกสินทร์การสักจึงเป็นที่แพร่หลายของคนในภาคกลางและในเขตกรุงเทพมหานครฯ

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน (2563) ได้ให้ความหมายว่า การสัก อาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “สักยันต์” ซึ่งการสักยันต์ถือว่าเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของไทยที่มีมาช้านานแล้ว

การสื่อสารของมนุษย์นั้นสามารถแสดงออกได้หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นวัจนภาษา (Verbal Language) ในการพูดคุย อวัจนภาษา (Nonverbal Language) ในการใช้ท่าทางหรือ สัญลักษณ์ต่างๆ รวมไปถึงรูปแบบในการสื่อสารผ่านสิ่งต่าง ๆ บนผนังและบนผิวหนัง โดยการสักลาย ถือได้ว่าเป็นการสื่อสารที่มีมาตั้งแต่ในอดีต

ความหมายคำว่า Tattoo ซึ่งในเอกสารภาษาอังกฤษ ที่ หมายถึง “การสัก” โดยเป็นคำที่เพี้ยนมาจาก “Ta-Tu” ในภาษาเฮติ “Ta” แปลว่าตี (To Beat) นอกจากนี้หนังสือบางเล่มยังมีความหมายจากคำ สองคำ คือ Ta และ Tau Ta มีความหมายว่า ภาพ Tua มีความหมายว่า วิญญาณ ดังนั้นเมื่อนำมารวมกันก็จะได้ว่า “รอยสัก” ความหมายที่แสดงให้เห็นเป็นภาพวาดที่เกี่ยวข้องกับวิญญาณ ซึ่งผู้ที่เริ่มสักเชื่อว่ารอยสักบนร่างกายของตนเอง เป็นวิธีอย่างหนึ่งที่มนุษย์จะติดต่อกับวิญญาณ และ Tatatu ที่แปลความหมายว่า การทำให้เกิดเครื่องหมาย และทำเป็นรอย (ปริตตา กอนันตกุล, 2541)

สำหรับในประเทศไทย การสัก (Tattoo) หรือ สักเลขนั้นเป็นวัฒนธรรมที่ปรากฏให้เห็นอยู่คู่กับสังคมไทยมาแต่สมัยโบราณนับหลายพันปีมาแล้วจนถึงปัจจุบัน เพื่อบ่งบอกถึงเผ่าที่ตนสังกัดอยู่หรือไม่ก็เพื่อบ่งชี้ถึงสถานภาพหรือตำแหน่งบ้างก็เพื่อสนองความเชื่อศาสนา การสักเป็นเครื่องประดับ เพื่อแสดงความกล้าหาญ การสักเพื่อแสดงสัญลักษณ์แห่งการเจริญพันธุ์ การแสดงความรัก การทำโทษ การคุ้มครองป้องกันและที่เลวร้ายที่สุดก็คือการแสดงเครื่องหมายแห่งความเป็นทาสหรือเป็นนักโทษ

จากความเชื่อตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน ความหมายของรอยสักได้มีการแปรเปลี่ยนไปสู่ ความเป็นศิลปะที่บอกผ่านยุคสมัยได้จากเดิมที่รอยสักมีความหมายตามประเพณีนิยม เริ่มมีความ เฉพาะตัวมากขึ้น โดยไม่ได้คำนึงถึงความเป็นมาหรือความเชื่อที่เป็นพิธีกรรมต่าง ๆ ในอดีต รอยสัก แต่ละชนิดจึงมีความหมายเพื่อความต้องการของตนเอง หลายคนสร้างจินตนาการภาพรอยสักของ ตัวเองไว้ในหัวใจ แล้วจึงให้ศิลปินสร้างภาพเหล่านั้นให้ปรากฏอยู่บนเรือนร่างของตนเอง เพราะมีความชื่นชอบว่าภาพเหล่านั้นจะอยู่ติดตัวกับตัวเองไปตลอดชีวิต การสักรอยศิลปะบนเรือนร่างได้รับ ความนิยมอย่างแพร่หลายจนกลายเป็นธุรกิจการสักในปัจจุบันนี้ (ชนิตร์ ภูกาญจน์, 2542, หน้า 166)

และเมื่อรอยสักได้กลายเป็นลวดลายบนเรือนร่างของบุคคลเหล่านั้นแล้ว ทุกคนต่างได้รับประสบการณ์ในการอยู่กับรอยสักนั้นๆในชีวิตประจำวัน ยกตัวอย่างเช่น ประเทศไทยนั้นมีการสักเรียกว่าการสักยันต์ อาจได้พบได้เจออุบัติเหตุแต่ร่างกายของคนเหล่านั้นไม่เป็นอะไร หรือการสักยันต์ทำให้โชคดี มีลาภ มีคนเมตตา เป็นต้น แต่ถ้าพูดถึงประสบการณ์กับรอยสักนั้นของนักศึกษาคงไม่พ้นการตั้งคำถามจากคุณพ่อคุณแม่แน่ๆ จากคนรอบข้างที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับการสัก

สังคมในปัจจุบันได้เปิดกว้างมากกว่าแต่ก่อน ทำให้มีกลุ่มคนใหม่ๆ ที่ยอมรับการสัก เกิดขึ้น ผู้ที่มีรอยสักจึงมีพื้นที่ในสังคมมากขึ้น วัยรุ่นไทยในปัจจุบันจึงมีแรงจูงใจในการสักจากหลายแหล่ง ทั้งจากตนเอง เพื่อน คนในครอบครัว ดารา และนักร้อง ซึ่งความชื่นชอบในการสักเกิดจาก หลายสาเหตุ เช่น ความชื่นชอบส่วนตัว ความสวยงาม หรือความหมายของรอยสัก ในการสื่อถึงความ เป็นตนเอง การเตือนใจตนเอง ความทรงจำ การให้รางวัลกับตนเอง การให้กำลังใจตนเอง และการ แสดงถึงความรัก โดยสามารถแสดงออกถึงความเป็นเอกลักษณ์ส่วนตัว และความแตกต่างจากบุคคล อื่นได้ (สุธิดา แซ่อึ้ง, 2558, หน้า 52)

สืบเนื่องมาจากค่านิยมของวัยรุ่น ที่ได้รับวัฒนธรรมของคนในชาติตะวันตก จึงทำให้วัยรุ่นนั้นได้หันมาสักลวดลายบนผิวหนังมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสักทั้งภายนอกและภายในร่มผ้า ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะศึกษาข้อมูลรอยสัก

ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร เพชรบุรี เพื่อเห็นถึงวัฒนธรรมการสัก การให้ความหมาย ประสบการณ์ และแรงจูงใจของแต่ละรอยสักและตัวบุคคลนั้นๆ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงวัฒนธรรมการสัก การให้ความหมาย ประสบการณ์และแรงจูงใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร เพชรบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

เขตเชิงพื้นที่: ศึกษาถึงการสักของนักศึกษาที่อยู่ภายในมหาวิทยาลัยศิลปากรเพชรบุรี ที่มีรอยสักบนร่างกาย เนื่องด้วยมหาวิทยาลัยศิลปากรเพชรบุรีนั้นได้มีการเปิดกว้างด้านการแสดงความเป็นตนของนักศึกษาออกมาได้อย่างเต็มที่ การสักจึงเป็นสิ่งที่เห็นได้อย่างแพร่หลายในมหาวิทยาลัยนี้ ทำให้มหาวิทยาลัยศิลปากรเพชรบุรีนั้นเหมาะสมต่อการสอบถามข้อมูล

ขอบเขตด้านเวลา: ศึกษาการสักของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศิลปากรเพชรบุรี ในอำเภอ ชะอำ จังหวัด เพชรบุรี ในช่วง 3-4 ปีที่ผ่านมา ซึ่งนับเป็นเวลาตั้งแต่ผู้วิจัยได้เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย ได้เห็นรอยสักจากนักศึกษาจำนวนมาก และนักศึกษาบางรายนั้นได้รับสักให้กับนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยเอง และสามารถง่ายต่อการเข้าถึงผู้ที่มีรอยสักจำนวนมาก

ขอบเขตด้านประชากร: นักศึกษามหาวิทยาลัยเพชรบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ และมีรอยสักที่มากกว่า 2 ลายขึ้นไป จำนวน 10 คน

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง วัฒนธรรมการสัก การให้ความหมาย ประสบการณ์และแรงจูงใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรเพชรบุรี เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ใช้เป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับรอยสัก

แนวคิดตามความหมายในพจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน อธิบายว่า การสักคือการเอาของแหลมแทงลงด้วยวิธีการหรือเพื่อประโยชน์ต่าง ๆ กัน เช่น สักปลาไหล สักตีนอน สักหาของในน้ำสักผิวหนังให้เป็นอักขระ หรือลวดลาย ฝากรอยเข้าเพื่อริบเอาเลือดคลั่งออก ทำเครื่องหมายสักแสดงเป็นหลักฐานเช่นสักข้อมือแสดงว่าได้ขึ้นทะเบียนเป็นชายฉกรรจ์หรือเป็นเลขมีสังกัดกรมกองแล้ว สักหน้าแสดงว่าเป็นผู้ที่ต้องปาราชิกเป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับพจนานุกรมไทยฉบับแพรวพทยา ให้นิยามว่าการสัก คือ การใช้เอาของแหลมจุ่มหมึกแทงตามผิวหนังให้เป็น อักขระลวดลายหรือเครื่องหมายที่ต่างๆและในหนังสือสารานุกรมไทยก็ได้อธิบาย ความหมายของการสักโดยเน้น ไปในด้านวัตถุประสงค์ของการสักว่าการสัก คือ การใช้ของแหลมจุ่มหมึกแทงลงบนผิวหนังให้เป็นอักขระหรือลวดลายที่ติดอยู่นาน อาจเป็นการสักคาถาอาคมทางไสย

ศาสตร์ หรือสักเพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงหลักฐาน เช่น สักข้อมือแสดงว่าได้ขึ้นทะเบียนเป็นชายฉกรรจ์หรือเป็นเลกมีสังกัด กรมกองหรือสักหน้าเพื่อเป็นการลงโทษหรือประจาน (ราชบัณฑิตยสถาน 2493 : 4286)

จากบทความข้างต้นที่ถูกนำมาอ้างอิงเกี่ยวกับรอยสักสรุปได้ว่า การสักนั้นเกิดจากการนำเอาของแหลมจุ่มหมึก แหวตามผิวหนังให้เป็น อักษรลวดลายหรือเครื่องหมายต่างๆ ทำให้ติดอยู่นาน

1. แนวคิดแรงจูงใจ

แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน หมายถึงแรงผลักดันทั้งจากภายในและภายนอก ซึ่งช่วยกระตุ้นทิศทางหรือแนวทางของพฤติกรรมให้บุคคลกระทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จตามเป้าหมาย ด้วยความเต็มใจ และเป็นไปตามแรงจูงใจของบุคคล (ศุภลักษณ์ ตรีสุวรรณ2548, หน้า 14)

แรงจูงใจหมายถึงสิ่งเร้าจากภายในซึ่งจูงใจหรือสิ่งโน้มน้าวใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเกิดความคิดความเชื่อมั่น และความมานะพยายามที่จะกระทำและคงไว้ซึ่งการกระทำนั้นๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่ง ตามที่ตัวบุคคลมีองค์การได้ตั้งไว้ (ชาญเดช วิจารณ์ 2552, หน้า3)

จากบทความข้างต้นที่ถูกนำมาอ้างอิงเกี่ยวกับแรงจูงใจ สรุปได้ว่าสิ่งเร้าที่เกิดจากภายในและภายนอกให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเกิดความคิดความเชื่อมั่นและความมานะพยายามที่จะกระทำและคงไว้ซึ่งการกระทำนั้นๆ เพื่อบรรลุเป้าหมาย

2. แนวคิดการให้ความหมาย

ลวดลายการสักจะมีความหมายที่เกิดจากความชอบ หรือมีความหมายจากตัวผู้สัก เช่นความเป็นตนเอง การเตือนใจตนเอง ความทรงจำ การให้รางวัลกับตนเอง การให้กำลังใจตนเอง และการแสดงถึงความรัก เป็นต้น การเลือกสักและการให้ความหมายกับรอยสักของวัยรุ่นไทยจึงแตกต่างกันไปตามความชอบ ลักษณะการดำเนินชีวิต และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านมาของตนเอง สอดคล้องกับทฤษฎีสัญญะวิทยา(Semiology) ที่ว่า ความหมายทางอ้อมเกิดจากประสบการณ์เฉพาะของบุคคลเช่น เวลาพูดถึง “แม่” บางคนอาจจะนึกถึงความอบอุ่น บางคนอาจจะนึกถึงความเข้มงวด บางคนอาจจะนึกถึงประสบการณ์อันขมขื่น เป็นต้น (De Saussure, 1974 อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ, 2542,หน้า 98) โดยการใช้สัญลักษณ์ในการแสดงถึงความรักผ่านรอยสักของผู้ให้ข้อมูล จะมีความแตกต่างกันเช่น การสักรูปหัวใจที่เขียนว่า “Daddy” “Mommy” หรือการสักชื่อแฟน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีสัญญะวิทยา (Semiology) ในด้านการวิเคราะห์แบบ Paradigmatic ก็คือ การหาชุดของสัญญะต่าง ๆ (Set of Signs) โดยการนำเอาสัญญะตัวใหม่ๆ มาใช้แทนที่สัญญะตัวเก่า แต่ทว่ายังคงรักษาความหมายเดิมเอาไว้เนื่องจากสัญญะอื่น ๆ ที่นำมาแทนที่นั้นต่างอยู่ในระบบทัศน์เดียวกัน

จากบทความข้างต้นที่ถูกนำมาอ้างอิงเกี่ยวกับการให้ความหมาย การตีความของรอยสักขึ้นอยู่กับตัวบุคคลในขณะรูปเดียวกัน แต่บุคคลที่ต่างออกไปก็จะตีความไม่เหมือนกัน

3. แนวคิดวัฒนธรรม

วัฒนธรรม หมายถึง ธรรมเนียมเป็นความเจริญซึ่งเป็นวิถีหรือทางดำเนินแห่งชีวิตของชุมชนหมู่หนึ่ง ซึ่งอยู่ร่วมกันในที่หนึ่ง หรือประเทศหนึ่งโดยเฉพาะประเพณี ศิลปะวรรณคดี ศาสนา วัฒนธรรม คือ รูปแบบพฤติกรรม วิถีชีวิตและระบบ (พระยาอนุมานราชธน 2515)

สัญลักษณ์ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้ในสังคม วัฒนธรรมในแต่ละสังคมจะเกิดจากการสั่งสมประสบการณ์และถ่ายทอดสู่รุ่นต่อรุ่นในสังคมโดยมีทั้งวัฒนธรรมในเชิงนามธรรมซึ่งได้แก่ ภาษา ความเชื่อ กริยามารยาท และวัฒนธรรมในเชิงรูปธรรมซึ่งได้แก่ อาคารบ้านเรือน วัด และศิลปกรรม ประติมากรรมต่าง ๆ ตลอดจนถึงของเครื่องใช้ (อมรา พงศาพิชญ์ 2534: 1)

คือวิถีการดำเนินชีวิต (Way of life) หรือรูปแบบแห่งพฤติกรรม (Behavior patterns) และบรรยายผลงานทั้งมวลที่มนุษย์ได้สร้างสรรค์ขึ้นอันได้แก่ ศาสนา ปรัชญา ภาษา กฎหมาย การปกครอง ศิลปะวิทยาการ เครื่องใช้ต่างๆ ฯลฯ ซึ่งมีการส่งต่อและสืบทอดติดต่อกันมาสาวยุค (จิตต์หมวด 2538: 5)

จากบทความข้างต้นที่ถูกนำมาอ้างอิงเกี่ยวกับการวัฒนธรรม สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเพื่อให้มีรูปแบบในการดำเนินจากรุ่นสู่รุ่นและสืบทอดกันต่อไป

4. แนวคิดด้านประสบการณ์และการรับรู้

“ประสบการณ์นิยม” ได้รับการนิยามว่า หมายถึง แนวคิดที่ถือว่า 1. ความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ (experience) คือ ความรู้ที่ได้ผ่านประสาทสัมผัสโดยตรงแห่งเดียวเท่านั้น เป็นจริงและเชื่อถือได้ คือ เรารับรู้สิ่งใดๆ ผ่านประสบการณ์ทางประสาทสัมผัส และสิ่งที่เราได้เห็น ได้ฟัง ได้สุดดมกลิ่น ได้ลิ้มชิมรส และได้ถูกต้องกายสัมผัส เป็นสิ่งที่ได้เห็น ฟัง สุดดมกลิ่น ลิ้มชิมรส และถูกต้องกายสัมผัสจริง ๆ เป็นจริง ๆ มิได้เป็นมายาภาพ จึงเป็นสิ่งที่หรือเป็นเรื่องน่าเชื่อถือได้

2. ความรู้ใด ๆ ของบุคคลต้องเกิดมีหลังจากการมีประสบการณ์ (a posteriori knowledge) เท่านั้น หากมีความรู้ที่มีอยู่ก่อนการมีประสบการณ์ (a priori knowledge) ใด ๆ อยู่ไม่ในโลกนี้ คือ การที่เราจะมีความรู้ใดๆ ได้ เราต้องมีผ่านประสบการณ์การเห็น ฟัง สุดดมกลิ่น ลิ้มชิมรส และถูกต้องกายสัมผัส ค่อยสะสมความรู้จากประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสไปทีละน้อย จนมากด้วยประสบการณ์ในที่สุด หากมีความรู้ใดเกิดมีในตัวเราก่อนการได้รับประสบการณ์ไม่ นั่นก็คือปฏิเสธว่าไม่อาจมีความรู้ที่ติดตัวเรามาตั้งแต่เกิดนั่นเอง (ราชบัณฑิตยสถาน 2319)

การรับรู้ว่าเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาพื้นฐานของบุคคลที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา โดยการมีสิ่งเร้าเข้ามากระตุ้นอวัยวะรับสัมผัสด้วยการได้เห็น ได้ยิน ฯลฯ และการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยมีสมองทำหน้าที่แปลความหมายโดยอาศัยความจำ ความรู้สึก และประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคล ทำให้บุคคลเกิดการรับรู้ในเรื่องต่างๆ ขึ้น (ทัศนีย์ ลักษณะานิช และคณะ 2550, หน้า 72)

จากบทความข้างต้นที่ถูกนำมาอ้างอิงเกี่ยวกับประสบการณ์และการรับรู้ สรุปได้ว่า เกิดจากสิ่งเร้าทั้งภายในและภายนอก มากล้นกรอมาเกิดเป็นสิ่งที่รับรู้และลงมือปฏิบัติ จนเป็นประสบการณ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมการสัก การให้ความหมาย ประสบการณ์และแรงจูงใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรเพชรบุรี” ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและศึกษางานวิจัยที่มีลักษณะเกี่ยวเนื่องกันจำนวน 4 ชิ้นงาน ดังนี้

ชนกภรณ์นรากร (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่อง วิวัฒนาการการสักและวัฒนธรรมมวลชนกับการสักรอยศิลปะบนเรือนร่าง จากการศึกษาพบว่า ทางด้านแรงจูงใจ วัตถุประสงค์ในการสัก และการตีความหมายลวดลายสักของผู้บริโภคนั้นพบว่า ทั้งสามส่วนมีส่วนที่แตกต่างและสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ โดยผู้บริโภค 1 คน อาจมีแรงจูงใจ วัตถุประสงค์ในการสัก และการตีความหมายของลวดลาย มากกว่า 1 ข้อ และในแต่ละข้ออาจมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ก็ได้เช่นกัน ซึ่งผู้บริโภคส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการสักที่เกิดจากความต้องการเลียนแบบ (ทำตามผู้อื่น) มากที่สุด และมีวัตถุประสงค์ในการสักเพื่ออยากให้ลวดลายศิลปะที่ตนชอบ หรือพึงพอใจมาปรากฏบนเรือนร่างของตน โดยตีความหมายของลวดลายตามความพึงพอใจส่วนตนมากที่สุด และหากมีการสักรอยศิลปะบนเรือนร่าง ณ บริเวณพื้นที่ใดของร่างกาย เจ้าของรอยสักก็สามารถเปิดเผยรอยสักสู่สายตาสาธารณะชนได้โดยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมการรักษาวลสงวนตัวที่เคยเป็นมาในอดีต

วันชัย สุวรรณภูมิ, สุเทพ บุญซ้อน และกาสัก เตชะชนหมาก (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องสาเหตุและผลกระทบทางสังคมที่เกิดจากการสักร่างกายของผู้ต้องขังเรือนจำกลางลพบุรีจากการศึกษาพบว่า สาเหตุของการสักร่างกายเกิดจาก 1) ความประทับใจที่ได้พบเห็นรูปรอยสักมีความสวยดูแล้วสะดุดตา เป็นแฟชั่นอย่างหนึ่งในกลุ่มผู้ต้องขังจึงเลียนแบบอย่างกันเพื่อให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนที่สักร่างกาย 2) อิทธิพลกลุ่มเพื่อนมีส่วนกระตุ้นปลุกเร้าให้เกิดการสักร่างกาย

ภัทรพล ภูริดำรงกุล (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผู้หญิงกับการสักยันต์: กระแสแฟชั่นหรือการพยายามสร้างอัตลักษณ์ จากการศึกษาพบว่า ปัจจุบันการสักของผู้หญิงได้รับการยอมรับจากสังคมมากขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นการสักตามกระแสแฟชั่นเพื่อความสวยงาม แต่มีผู้หญิงอีกส่วนหนึ่งใช้การสักยันต์สร้างอัตลักษณ์เพื่อการยอมรับของกลุ่มและเพื่อตอบสนองต่อบุคคลภายนอก โดยให้ความหมายเกี่ยวกับการสักยันต์ที่หลากหลาย ทั้งสักตามความเชื่อเสน่ห์เมตตามหานิยม เพื่อเสริมความมั่นใจ เพื่อความสวยงามตามแฟชั่น เพื่อเพิ่มมูลค่าของร่างกายในการประกอบอาชีพ และเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของตนเอง

รัฐกานต์ กันพิพัฒน์(2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมเลียนแบบกับค่านิยมการสักของวัยรุ่นหญิง จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางด้านการเลียนแบบส่งผลต่อค่านิยมและพฤติกรรมในการสักของวัยรุ่นหญิง กล่าวคือ การเลียนแบบนั้นเกิดขึ้นภายหลังจากที่วัยรุ่นหญิงได้มีการสังเกตพฤติกรรมการสักจากเพื่อน โดยที่เพื่อนเป็นตัวแบบในการลอกเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าวนอกจากนี้การเลียนแบบยังเกิดจากการไปคบหาสมาคมกับเพื่อนหรือบุคคลรู้จักที่เคยสักมาก่อน ยังมีการคบหาสมาคมถี่หรือบ่อยมากขึ้นเท่าใด ยิ่งทำให้เกิดความชื่นชอบมากขึ้นเท่านั้น ความชื่นชอบดังกล่าวนี้มีผลทำให้เกิดการเลียนแบบตามมา โดยสื่อที่ได้รับส่วนใหญ่มาจากรายการโทรทัศน์และสื่อออนไลน์ส่งผลให้วัยรุ่นหญิงเกิดการเรียนรู้เกิดความชื่นชอบในรอยสัก เกิดการซึมซับ และเกิดแรงจูงใจในพฤติกรรมเลียนแบบการสักของวัยรุ่นหญิง

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยต้องการที่จะทำความเข้าใจความหมายในการสื่อสารผ่านรอยสักของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ซึ่งวิธีการศึกษาคือการการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็น และให้ข้อมูลกับผู้สัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ ในการสร้างความเข้าใจในประเด็นที่ต้องการศึกษา

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informal)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ วัยรุ่นเพศหญิงและเพศชายที่มีรอยสักตั้งแต่ 1 รอยขึ้นไป อายุ 18 – 23 ปี จำนวน 10 คน เพื่อศึกษาหาความหมายในการสื่อสารผ่านรอยสักของวัยรุ่นไทย โดยผู้วิจัยคัดเลือกแล้วว่าสามารถให้ข้อมูลเชิงลึกและเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยครั้งนี้

วิธีการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล จะใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง กับวัยรุ่นเพศหญิงและเพศชายที่มีรอยสักตั้งแต่ 1 รอยขึ้นไป อายุ 18 – 23 ปี จำนวน 5 คน และการสุ่มแบบสนับทึบ จำนวน 5 คน แบ่งเป็น เพศชาย 5 คน และ เพศหญิง 5 คน โดยใช้การสัมภาษณ์เจาะลึก ในการสัมภาษณ์รายบุคคลและนำผลการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจะคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากบริเวณ

ใต้ตึกเรียนรวม 2 ตลาดจิมมด เป็นต้น

ผู้ให้ข้อมูลหลักคนที่ 1 นาย ก เพศชาย อายุ 21 ปี เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 นิยมการสักแบบ Pattern และ Quote เป็นการสักแบบสื่อความหมายและการให้รางวัลกับตนเอง

ผู้ให้ข้อมูลหลักคนที่ 2 นาย ข เพศชาย อายุ 22 ปี เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 นิยมการสักแบบ Quote เป็นอย่างเดียว เป็นการสักในทางตัวหนังสือ บ่งบอกถึงสิ่งที่ได้ผ่านมาในชีวิต

ผู้ให้ข้อมูลหลักคนที่ 3 นาย ค เพศชาย อายุ 19 ปี เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 นิยมการสักแบบ Irezumi เป็นรอยสักแบบญี่ปุ่น เป็นอย่างเดียว รอยสักบ่งบอกถึงความสวยงามของวัฒนธรรมของญี่ปุ่น

ผู้ให้ข้อมูลหลักคนที่ 4 นาย ง เพศชาย อายุ 20 ปี เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 นิยมการสักแบบ Realistic เป็นการสักแบบเสมือนจริง เป็นศิลปะการสักที่บ่งบอกถึงความมุ่งมั่นในการสร้างสรรค์ การฝึกฝน ของช่างสักที่มีความชำนาญในการสัก เพื่อให้รอยสักออกมาเสมือนจริง

ผู้ให้ข้อมูลหลักคนที่ 5 นาย จ เพศชาย อายุ 23 ปี เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 นิยมการสักแบบ New School เป็นการบ่งบอกถึงแรงจูงใจในการอยากสร้างงานศิลปะบนร่างกายของตนเองให้มีความสวยงาม

ผู้ให้ข้อมูลหลักคนที่ 6 นางสาว A เพศหญิง อายุ 20 ปี เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 นิยมการสักแบบ Geometric เป็นรอยสักบ่งบอกถึงความเรียบง่ายเป็นหลัก สร้างสรรค์จากรูปทรงเรขาคณิต ให้มีความสวยงามขึ้นมา

ผู้ให้ข้อมูลหลักคนที่ 7 นางสาว B เพศหญิง อายุ 21 ปี เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 นิยมการสักแบบ Old School รอยสักแบบ Old School เป็นการบ่งบอกถึงความหมายที่อยู่ในรอยสักในแบบนั้นๆ เช่น สมอเรือ หมายถึง เครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ นกนางแอ่น หมายถึง การทวนคืน เป็นต้น

ผู้ให้ข้อมูลหลักคนที่ 8 นางสาว C เพศหญิง อายุ 23 ปี เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 นิยมการสักแบบ Geometric และ Old School บ่งบอกถึงความเรียบง่ายที่แฝงไปด้วยความหมายที่ลึกซึ้ง เป็นการผ่านเรื่องราวต่างๆในชีวิตตั้งแต่เด็กจนถึงปัจจุบัน

ผู้ให้ข้อมูลหลักคนที่ 9 นางสาว D เพศหญิง อายุ 22 ปี เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 นิยมการสักแบบ Geometric บ่งบอกถึงเรื่องราวของตนเองผ่านรอยสักที่เรียบง่ายนำมาเรียงให้เกิดความหมาย

ผู้ให้ข้อมูลหลักคนที่ 10 นางสาว E เพศหญิง อายุ 20 ปี เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 นิยมการสักแบบ Old School เป็นการสักที่บ่งบอกถึงเรื่องราวความหมายของชีวิตที่ได้ผ่านมาถึงปัจจุบัน และเป็นสิ่งที่ย้ำเตือนตัวตนของตัวเอง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-dept Interview) กับกลุ่ม ตัวอย่างทั้ง 10 คน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) นัดสัมภาษณ์ในวัน เวลา และสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างสะดวกที่สุด โดยจะทำการสัมภาษณ์ ก่อนสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะอธิบายถึงวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย และรายละเอียด เบื้องต้นให้กลุ่มตัวอย่างทราบ พร้อมทั้งขออนุญาตจดบันทึก และบันทึกเสียงของผู้ให้สัมภาษณ์

2) ผู้วิจัยได้เตรียมประเด็นคำถาม (Probe) ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรและบริบทรอบข้างตัวแปร โดยเน้นการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ เพื่อสร้างความคุ้นเคย และให้ผู้วิจัยได้ซักถามถึงประเด็น ปัญหาที่ต้องการศึกษาได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง โดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 15 - 20 นาที ประเด็นคำถามประกอบด้วย

- 2.1) คุณเริ่มสักครั้งแรกตอนอายุเท่าไร แรงบันดาลใจที่สักเพราะอะไร
- 2.2) ต้องขออนุญาตใครก่อนไปสักไหม เขามีความคิดเห็นอย่างไร
- 2.3) มีรอยสักที่รอยบนร่างกาย อะไรบ้าง
- 2.4) ลายแรกคืออะไร ความหมายคืออะไร อยู่ตรงไหน สาเหตุที่ต้องสักที่ตำแหน่งนี้
- 2.5) รอยสักที่เลือกมาทั้งหมดเกิดจากเหตุผลอะไร
- 2.6) ที่สักมาทั้งหมดคือสไตร์อะไร ทำไมถึงเลือกสไตร์นี้สามารถเปลี่ยนเป็นสไตร์ อื่นได้ไหม
- 2.7) อยากให้คนที่เห็นรอยสักรับรู้ว่าคุณต้องการสื่ออะไรจากรอยสัก
- 2.8) เคยมีคนทิ่มมองคุณจากภายนอกอย่างไร ดีเพราะอะไร/ ไม่ดีเพราะอะไร
- 2.9) สักแล้วสนใจสังคมไหม เมื่อบุคคลภายนอกมองไม่ดีคุณรู้สึกอย่างไร แล้วทำ อย่างไรต่อ
- 2.10) ในชีวิตจริงคุณได้ปกปิดรอยสักไหม เช่น เวลาไปเรียน ไปทำงาน อยู่กับที่บ้าน (ถ้าปกปิด) เพราะอะไรถึงปกปิด ใครหรือพื้นที่ใดที่คุณสามารถเปิดรอยสักได้อย่างอิสระ (ถ้าไม่ปกปิด) เพราะอะไรถึงไม่ปกปิด
- 2.11) ถ้าวัยรุ่นหรือการทำงานในอนาคตไหม หากต้องเปลี่ยนงาน เพราะรอยสัก
- 2.12) เคยอยากลบรอยสักไหม เพราะ (ถ้าเคย) แล้วลบได้ไหม ทำอย่างไร
- 2.13) คิดจะเลิกสักไหม จะสักไปจนถึงอายุเท่าไร

3) ทำการจดบันทึก และบันทึกเสียงตลอดการสัมภาษณ์เมื่อสัมภาษณ์เสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้ทำ การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำกลับมาถอดเทปและตรวจสอบข้อมูลในการศึกษาถึงข้อผิดพลาดและ ปรับปรุงในการเก็บข้อมูลครั้งต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1.)การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยในแต่ละครั้งได้เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกและการถอดเทปบันทึกเสียง

2.)การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและบันทึกข้อมูลอย่างละเอียดการจากสัมภาษณ์ และการสังเกต นำไปแยกประเด็น และวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวคิดเพื่อหาข้อสรุป

3.)นำข้อมูลสรุปไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อความถูกต้องและจัดทำเป็นรายงานฉบับสมบูรณ์การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ

ผลการวิจัยและอภิปราย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาที่จะทำความเข้าใจความหมายในการสื่อสารผ่านรอยสักของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี และเพื่อให้ทราบถึงประสบการณ์ การให้ความหมายและแรงจูงใจในการสักให้มีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยใช้วิธีการเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร คือ นักศึกษาทุกระดับการศึกษา ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา ๒๕๖๓ คณะวิทยาการจัดการ จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้วิธีการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล จะใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง กับวัยรุ่นเพศหญิงและเพศชายที่มีรอยสักตั้งแต่ 1 รอยขึ้นไป อายุ 18 – 23 ปี จำนวน 5 คน และการสุ่มแบบสโนว์บอล จำนวน 5 คน แบ่งเป็น เพศชาย 5 คน และ เพศหญิง 5 คน โดยใช้การสัมภาษณ์เจาะลึก ในการสัมภาษณ์รายบุคคลและนำผลการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทางด้านวัฒนธรรมและประสบการณ์ในการสัก ความหมายของรอยสัก และแรงจูงใจในการสักของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี คณะวิทยาการจัดการ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 1-10 ข้อ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม เพื่อวัดระดับต่างๆที่เกี่ยวกับทางด้านรอยสัก

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง วัฒนธรรมการสัก การให้ความหมาย ประสบการณ์และแรงจูงใจในการสักของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี สรุปผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีเฉลี่ยเท่ากัน จำนวน 5 คนเท่ากัน มีอายุ 19-23 ปี จำนวน 10 คน ในระดับปริญญาตรี
2. นักศึกษามีความพึงพอใจทางด้านวัฒนธรรมและประสบการณ์ในการสัก ความหมายในการสักและแรงจูงใจในการที่จะสักของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี คณะวิทยาการจัดการ จังหวัดเพชรบุรีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏผล ดังนี้
 - 2.1 ด้านวัฒนธรรมและประสบการณ์ในการสัก นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการสัก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อตามลำดับ ได้แก่ วัฒนธรรม ประสบการณ์ในการสักต่างๆ เป็นสิ่งที่นักศึกษาชอบเป็นการส่วนตัว ความหมายต่างๆในการสัก แรงจูงใจจากสิ่งที่ชอบหรือจากผู้อื่น
 - 2.2 ด้านขั้นตอนในการใช้บริการในการสัก นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้บริการในการสัก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความพึงพอใจในระดับมากทุกข้อตามลำดับได้แก่ กระบวนการสืบค้น

เป็นขั้นตอนตามลำดับ มีการติดต่อสอบถามอย่างสะดวกรวดเร็ว การสืบค้นข้อมูลไม่ยุ่งยาก มีระบบฐานข้อมูล ค้นคว้างานวิจัยข้อมูลที่หลากหลาย เข้าถึงได้ง่าย และมีฐานข้อมูลที่มีคำอธิบายวิธีการเข้าใจง่าย

2.3 ด้านบุคลากรผู้ให้บริการเกี่ยวกับรอยสัก นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้บริการในการสัก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความพึงพอใจในระดับมากทุกข้อ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความพึงพอใจในระดับมากทุกข้อตามลำดับ ได้แก่ มีให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่ผู้สักอย่างเพียงพอ มีความพร้อมในการให้บริการ มีความเป็นมิตรในการให้บริการ

3. ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่าง ของนักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันทำให้มีความพึงพอใจต่อทางด้านวัฒนธรรมและประสบการณ์ในการสัก ความหมายของรอยสัก และแรงจูงใจในการสัก แตกต่างกันได้ดังนี้

3.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกันทำให้มีความพึงพอใจและประสบการณ์ความชอบของรอยสักที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า จากปัจจัยส่วนบุคคลเพศที่ต่างกันจะมีระดับความพึงพอใจที่แตกต่างกันในทุกด้านได้แก่ ด้านวัฒนธรรมในการสัก ด้านประสบการณ์ในการสัก ด้านแรงจูงใจในการสัก ด้านความชอบส่วนตัวในการสัก

3.2 นักศึกษาที่มีอายุต่างกันทำให้มีความพึงพอใจต่อการสักที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า จากปัจจัยส่วนบุคคลอายุที่ต่างกันจะมีระดับความพึงพอใจที่แตกต่างกันเกี่ยวกับการสัก ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการเกี่ยวกับการสัก ด้านบุคลากรผู้ปกครอง ด้านขั้นตอนการบริการเกี่ยวกับการสัก

3.2 นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกันทำให้มีความพึงพอใจต่อการสักที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า จากปัจจัยส่วนบุคคลอายุที่ต่างกันจะมีระดับความพึงพอใจที่แตกต่างกันเกี่ยวกับการสัก ได้แก่ ทางด้านความพึงพอใจของผู้ที่มีรอยสัก ทางด้านความสำคัญในการสักในชีวิตประจำวัน

สรุปและอภิปราย

ผลจากการวิจัยเรื่อง วัฒนธรรมการสัก การให้ความหมาย ประสบการณ์และแรงจูงใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรเพชรบุรี พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรเพชรบุรีมีการให้ความหมายและแรงจูงใจที่มีความแตกต่างกันออกไปตามความชอบ ประสบการณ์และความเห็นในส่วนบุคคล

ผลจากการวิจัยพบว่า การให้ความหมาย ด้านวัฒนธรรมและประสบการณ์ในการสัก มีการให้ความสำคัญในเรื่องของวัฒนธรรม ประสบการณ์ในการสักต่างๆ สิ่งนี้นักศึกษาชอบเป็นการส่วนตัว ความหมายต่างๆในการสัก แรงจูงใจจากสิ่งที่ชอบหรือจากผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนกภรณ์ นรากร (2548) ศึกษาเรื่อง วิวัฒนาการการสักและวัฒนธรรมมวลชนกับการสักรอยศิลปะบนเรือนร่าง พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการสักที่เกิดจากความต้องการเลียนแบบ (ทำตามผู้อื่น) มากที่สุด และมีวัตถุประสงค์ในการสักเพื่ออยากให้ลวดลายศิลปะที่ตนชอบ หรือพึงพอใจมาปรากฏบนเรือน

ร่างของตน โดยตีความหมายของลวดลายตามความพึงพอใจส่วนตนมากที่สุด และหากมีการสักรอยศิลปะบนเรือนร่าง ณ บริเวณพื้นที่ใดของร่างกาย เจ้าของรอยสักก็สามารถเปิดเผยรอยสักสู่สายตาสาธารณะชนได้โดยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมการรักษาลวดสว่นตัวที่เคยเป็นมาในอดีต

ข้อเสนอแนะ

1.จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า ความชอบเป็นสิทธิ์ที่ทุกคนควรมี ไม่มีการแบ่งแยกออกจากกัน ดังนั้นการคิดว่าคนสักเป็นคนไม่ดี หรือมองในแง่ลบ ควรเปิดกว้างมากขึ้น การสักเป็นแค่สัญลักษณ์บ่งบอกความเป็นตัวเองออกมาผ่านทางศิลปะ

2.จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า สิทธิความเท่าเทียมทุกคนควรได้รับสิทธิ์ จากการมีกฎหมายการรับเข้าทำงานต่างๆ ดังนั้นไม่ควรมีการตั้งกฎเกณฑ์ บรรทัดฐานในการตัดสินบุคคลอื่นจากภายนอก ซึ่งถ้าไม่มีรอยสักก็เป็นแค่คนธรรมดาคนหนึ่ง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1.การศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาสิ่งทีบุคคลที่มีรอยสักไม่ได้รับความเท่าเทียมกันในเรื่องใดบ้างในสังคม เพื่อแก้ปัญหาการแบ่งแยกบุคคล และได้รับสิทธิ์เท่าเทียมกันทุกคน

2.การศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาความสามารถในการทำงานของบุคคลที่มีรอยสัก เพื่อเป็นการมั่นใจในการทำงานของคนที่มีรอยสัก และลบข้อจำกัดของการรับทำงาน และกฎหมายที่ตั้งไว้

รายการอ้างอิง

รัฐกานต์ กัณพิพัฒน์. (2557). พฤติกรรมเลียนแบบกับค่านิยมการสักรั้วในเขตกรุงเทพมหานคร.

วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 25(3). 3947

วีระศักดิ์ จรัสชัยศรี. (2559). รอยสักกับการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล. สืบค้นเมื่อ 7 พฤษภาคม 2560 เข้าถึงได้จาก

<https://www.bloggang.com/mainblog.php?id=muforensic&month=0102-2010&group=9&gblog=7>.

ชนิตร์ ภูการณฺญน. (2539). “ตำนานแห่งรอยสักศิลปะบนเรือนร่างของมนุษย์”. ศิลปวัฒนธรรม, 18(2): 168-170.

รัตนอรุณศรี. (2547). ประวัติศาสตร์สังคมสังเขปเรื่องการสักร่างกายมองในมิติของความสัมพันธ์ทาง

เพศ. สภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักบัณฑิตอาสาสมัครมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นิติวัชรพันธุ์. (2541). รอยสักกับการสร้าง “ตัวตน”. ในปริตรตาเฉลิมเผ่า ก่ออนันตกุล (บรรณาธิการ).

เผยแพร่ พรางกาย: ทดลองมองร่างกายในศาสนาปรัชญาการเมืองประวัติศาสตร์ศิลปะและมานุษยวิทยา.

กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.

โต้นท์ (สัมภาษณ์, 9 กันยายน 2563) เมฆ (สัมภาษณ์, 12 กันยายน 2563) ทราญ (สัมภาษณ์, 15 กันยายน 2563) บอส (สัมภาษณ์, 16 กันยายน 2563) เฟิส (สัมภาษณ์, 17 กันยายน 2563) ทราญ 2 (สัมภาษณ์, 18 กันยายน 2563)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

63 หมู่ 4 ตำบลหนองหารอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ 50290

โทรศัพท์ : 053-873550 ต่อ 888 แฟกซ์ : 053-873569